

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.** ◯◯◯□◯◯◯ Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Axe politice și axe economice. — Lege pentru unificarea procedurii fiscale. — *Cronica*: Emiterea obligațiilor de consolidare 4 1/2% 1934 C. A. M. Suspendarea dresării proceselor-verbale de contravenție. Judecarea proceselor. Peștele. Codul comercial unificat. Publicațiune. „Cetatea”, Bancă economică comercială, S. A., Rupea jud. Târnava-Mare.

Axe politice și axe economice.

Legături politice între state au existat de când există lumea. Aceste legături consfințeau o solidaritate reciprocă, izvorâtă fie din sentimente de afinitate sufletească, pornită din adâncuri ereditare cari aveau la bază a origină comună, fie dintr'o admirație, stimă sau chiar teamă, comoțiuni sufletești pe cari un stat mic le nutria față de vecinul său puternic.

Nu se poate trasa o limită determinată unde sfârșește alianța de afinitate izvorâtă din legăturile unei origini comune și unde începe solidaritatea provocată de comoțiunile sufletești pe cari le-am menționat mai sus. Și iarăși trebuie să recunoaștem că criteriul alianței văzut în cele două alternative schișate, și-a făcut apariția târziu în istorie, adică după ce popoarele au început să aibă cunoștință de originile și afinitățile lor comune.

Timpurile au cunoscut și altfel de alianțe. Totuși la baza lor a stat un ideal, ale cărui porniri și țeluri, au determinat mișcări întregi de popoare. Astfel evul mediu a cunoscut acele falnice mișcări comune ale întregii creștinătăți contra lumii păgâne, mișcări cunoscute sub forma cruciadelor, cari au solidarizat masse întregi de oameni, punându-le față în față sub aspecte antagoniste, plecând dela mistică religioasă, deși această mistică, cel puțin cea creștină, n'a prelin nici odată ca pentru propagarea ei să se verse sânge prin punerea în slujbă, a sabiei.

Dar legăturile de solidaritate între popoare pe această temă, erau pe atunci mult mai adânci, pentru ca cineva să mai fie în stare să mediteze, dacă scopul pe care-l urmărește, scuză sau nu mijloacele pe cari le folosește.

Idealurile cari animă popoarele în legături reciproce dacă au și variat pe o oarecare scară, totuși ele pot fi clasificate într'un cadru relativ îngust, iar dacă ne referim mai cu seamă la timpurile moderne, atunci aceste idealuri rămân aproape numai la cele două pe cari le-am enunțat în rândul primelor șire ale acestui articol. Dar aceste idealuri mai aveau un oarecare corectiv în punerea lor în practică, dela care pornea un fel de mixtură de principii: era criteriul impus de spațiul geografic. Acest nou element a contribuit să ne găsim înainte de război în Europa, în fața a două alianțe cari aveau la baza lor un amestec de sentimente și realități bine cumpănite între ele. Astfel România și Italia deși înrudite la origină cu Franța, nu se găseau în aceeași alianță politică, ci în tabere opuse. Ori câtă legătură sufletească exista între România și Franța pe de o parte și între Italia și Franța pe de altă parte, anumite subtilități ale vieții practice situaseră atât România cât și Italia, în tabăra puterilor centrale. Era ca să zicem așa, nu atât o alianță, cât mai cu seamă o echilibrare de forțe, pentru ca buna conviețuire să nu fie împiedecată. Totuși când a venit momentul potrivit, alianța României și a Italiei cu țările centrale s'a desfăcut, pentru ca să lucreze idealul afinității de rasă și sentimente în pură lui înfățișare.

Alianțele politice nu aveau însă înainte de război la baza lor, aproape niciun substrat economic. Schimbul se făcea pe atunci liber de orice balasturi formale și de orice complicațiuni de natură fiduciară. O alianță politică pornind dela factori mai mult morali decât materiali, țările cari figurau într'un bloc nu-și impuneau față de țările din blocul contrar, aproape nici o restricțiune în schimbul de mărfuri. Așa se face că deși Germania se găsea în tabăra opusă Rusiei, nimic nu împiedeca să existe între ele, o intensă circulație de produse. Libera concurență fiind în plin joc, legăturile economice dintre țări, aliate sau nealiate nu era cu nimic stângenit.

După război a intervenit acel haos financiar, care n'a mai promovat schimbul liber dintre țării. Distrugerea sau dispariția bazei aur, elementul care re-

glements prețurile pornind dela un fundament de mare stabilitate, a provocat disparitatea monedelor, așa că legăturile economice dintre țări, trebuiau fixate de multe și nenumărate reperuri. Au mai intervenit apoi tendințele autarhice, tocmai spre a compensa complicațiunile schimburilor, astfel că legăturile economice au devenit și mai grele.

Cea mai mare piedică pe care a cunoscut-o viața economică de după războiu a provocat-o însă problema despăgubirilor. Se știe că statele învinse au fost supuse la plata daunelor materiale pe cari le-au avut învingătorii în cei patru ani de lupte și suferințe. Unii dintre învingători au văzut limpede situația și n'au prea contat pe aceste despăgubiri. De aceea și-au îndreptat viața economică cu mijloacele lor proprii, fiind cont de despăgubiri numai sub titlul unor creanțe dubioase. Alții însă au făcut din aceste despăgubiri o socoteală sacrosanctă și nu vroiau să creadă în niciun caz în dărâmarea ei. Ori se știe că în cele din urmă despăgubirile n'au constituit decât niște mari desamăgiri, pentru că învinșii s'au lepădat de ele, pe căi lăturalnice. În felul acesta cei cari și-au închisuit că-și refac înzestrările distruse, prin despăgubiri de războiu, s'au dovedit a fi niște iluzioniști a căror revenire la realitate a fost de tot amară.

Pornind dela rezultatele date de războiu se pare că actualmente, alianța politică este în mare parte legată de alianța economică. Mai bine zis, astăzi se concepe mai greu o alianță politică, fără să aibă la baza ei și un substrat economic. România de exemplu, oricât de bun plasament ar fi găsit pentru produsele sale în Germania și Italia, a fost nevoită să livreze Franței multe produse, numai ca urmare a alianței politice. Este notorie măsura unui fost ministru de externe care a oprit în drum acum câțiva ani delegația germană însărcinată să încheie cu noi învoielii de schimburi, tocmai pentru că cea franceză se găsea în țară, deși toată lumea era convinsă că avantajele noastre se găseau în servieta celor împiedecași să facă concurență. Iată cât de departe merge criteriul economic în menținerea alianțelor.

Dar lucrurile nu se opresc aici. În ultima vreme deși alianțele politice mai păstrează în temeiurile lor parfumul criteriilor pornite din afinități sufletești, totuși se pare că începe să se resimtă un oarecare declin în dominarea acestor criterii, pentru că se resimtă mai mult de influențe economice. Și se merge așa de departe pe această temă, încât noile legături dintre state nu se mai bazează pe voințe reciproce, ci încep a fi silite, pentru ca să se dea popoarelor configurațiuni izvorâte din criterii economice. Exemplul cel mai strălucit ni-l oferă noua orientare a Cehoslovaciei, care fără să vrea, s'a trezit luată de curentul german, iar astăzi este nevoită să întoarcă cu 180 de grade toată baza de existență a statului. Cu aceasta își capătă afirmațiunea, principiul de alianță determinat de comoziuni sufletești pe cari un stat mic e dator să le aibă, atunci când se găsește în vecinătatea unui stat puternic.

În mersul lucrurilor se pare chiar, că alianțele politice încep să se separe de cele economice. Italia nu are și nu poate avea niciun fel de schimb cu Germania, deoarece nici una din ele nu are ceea ce lipsește celeilalte. Totuși o anumită configurație a intereselor generale le-a situat în aceeași comunitate. Este această legătură nu atât o alianță, cât mai cu seamă, așa cum e denumită în mod larg, o axă po-

litică. Să observăm deci că alianțele astăzi nu mai formează un contur geografic, ci se reduc la linii de influență a căror întrefăieri face să scapere tăișul sabiei.

Țara noastră se găsește și ca alianță politică și ca alianță economică, într'o oarecare incertitudine. Se pare că suntem solicitați de poftele tuturor. Prin vizita Regală la Londra se pune însă problema unei axe economice care e relevată de publicitatea generală. Viitorul va dovedi în ce măsură această axă este viabilă și mai cu seamă în ce măsură ne poate pune la adăpost de riscuri politice.

JEBRAN.

LEGE

PENTRU

UNIFICAREA PROCEDURII FISCALE.

TITLUL I.

Constatarea și judecarea infracțiunilor fiscale.

CAPITOLUL I

Organele de constatare a infracțiunilor fiscale și procedura de constatare.

Art. 1. — Toate infracțiunile la legile fiscale se vor constata și judeca potrivit prevederilor legii de față.

Prin lege cu caracter fiscal, se înțeleg toate acele legi prin care se înființează impozite și taxe, a căror administrare, este dată în sarcina Ministerului de Finanțe sau Administrației comerciale a monopolului vânzării alcoolului și a taxelor de consumație pe băuturi spirtoase.

Art. 2. — Orice infracțiune fiscală se constată și se sancționează printr'un proces-verbal.

Art. 3. — Procesele-verbale de infracțiune fiscală pot fi preliminare sau definitive.

Sunt procese-verbale definitive, acelea care constată și sancționează o infracțiune fiscală.

Sunt procese-verbale preliminare acelea care constată unul sau mai multe fapte de natură a constitui o infracțiune fiscală, fără ca prin aceste procese-verbale să se prevadă vreo sancțiune în sarcina vinovaților. Aceste procese-verbale preliminare pot servi de bază unui proces-verbal definitiv în care caz procesele-verbale preliminare fac parte integrantă din procesul-verbal definitiv.

Necesitatea încheierii unui proces-verbal preliminar, înainte de încheierea procesului-verbal definitiv este lăsată la aprecierea organelor de constatare, aceste organe putând încheia deadreptul în orice împrejurare procese-verbale de infracțiune definitive.

Art. 4. — Sunt în drept a încheia procese-verbale de infracțiune fiscală preliminare sau definitive:

a) Inspectorii, subinspectorii și controlorii Ministerului de Finanțe și ai Administrației comerciale a monopolului vânzării alcoolului și a taxelor de consumație pe băuturi spirtoase, de orice fel și de toate gradele, funcționarii vamali de toate gradele și organele gărzii financiare dela gradul de subcomisar în sus, cu excepția inspectorilor speciali, fără necesitatea vreunei delegațiuni;

b) Orice funcționar al Ministerului de Finanțe sau al Administrației comerciale a monopolului vânzării alcoolului și a taxelor de consumație pe băuturi spirtoase, având delegațiune din partea ministrului, subsecretarului de Stat, secretarului general sau directorului respectiv;

c) Funcționarii publici prevăzuți prin legi speciale, în limitele prevăzute de acele legi.

Art. 5. — Procesele-verbale de infracțiune fiscală preliminară vor putea fi încheiate pe lângă funcționarii publici arățați în art. precedent și de către ofițerii și agenții de poliție judiciară, de funcționarii căilor ferate, de grăniceri, de agenții de fabrici, perceptorii, agenții de urmărire, organele găzii financiare de orice grad, precum și de funcționarii altor ministere, dacă aceștia din urmă sunt prevăzuți în legi speciale.

Organele de constatare prevăzute în acest articol, vor putea activa fie din proprie inițiativă, fie în urma unei delegațiuni primite din partea organelor îndrituite a încheia procese-verbale de infracțiune fiscală definitive.

Procesele-verbale de infracțiune fiscală preliminară încheiate de organele prevăzute de acest articol, se vor înainta administrațiilor de constatare, sau organelor care au ordonat asemenea constatări și care vor dispune ca în baza lor să se încheie procesele-verbale definitive, dacă e cazul.

În cazul când procesele-verbale preliminară constată o contravenție sau o contrabandă vamală, ele se vor înainta, în scopul mai sus arătat, vămii în circumscripția căreia s'a constatat contravențiunea, sau organelor care au ordonat asemenea constatări.

Art. 6. — Organele în drept a constata și a dresa procese-verbale de infracțiune, vor instrumenta în limitele atribuțiilor lor teritoriale, determinate de funcțiunea pe care o îndeplinesc.

Ele vor putea instrumenta și în afară de aceste limite, în baza unei delegațiuni date de directorul respectiv.

Art. 7. — Pentru constatarea infracțiunilor fiscale, organele de constatare vor putea lua interogatori presupușilor infractori și audia martori. De asemenea, vor putea cerceta actele de transport și biletele de liberă circulație.

Organele îndrituite a dresa procese-verbale definitive, vor putea, pe lângă acestea, să facă descinderi și perchezițiuni domiciliare, ridicând orice acte sau registre, care dovedesc existența infracțiunii.

Descinderile și perchezițiunile nu se vor putea face decât cu autorizația șefului Parchetului tribunalului locului unde s'a comis sau constatat infracțiunea, fără necesitatea avizului judecătorului de instrucție.

Autorizarea parchetului se va da pe numele agentului fiscal care a cerut-o, sau a persoanei care va fi indicată de agentul fiscal care va semna cererea de autorizație.

Sunt în drept a face descinderi și perchezițiuni numai organele îndrituite a încheia procese-verbale de infracțiune definitive.

În caz de flagrant delict, descinderile și perchezițiunile se vor putea face fără autorizația parchetului, dar în prezența unui ofițer de poliție judiciară sesizat direct, verbal sau în scris, de agentul care constată infracțiunea.

În caz de flagrant delict, descinderi și perchezițiuni se vor putea face la orice oră din zi și din noapte și în orice zi de lucru sau sărbătoare.

Procesul-verbal de descindere și percheziție va fi semnat și de ofițerul de poliție judiciară care a asistat la ele.

Nici autorizația parchetului și nici prezența ofițerului de poliție judiciară, nu sunt necesare la celelalte operațiuni de descoperire, cercetare și constatarea contravențiilor sau contrabandelor, făcute de organele fiscalului.

Art. 8. — În cazul când legea prevede pedeapsa confiscării sau măsuri de sechestrare, agenții constatatori vor declara sechestrate sau confiscate mărfurile cari formează obiectul contravențiunii sau contrabandei sau cantitățile de produse echivalente cu acelea căzute în contravenție, și vor lua măsurile de asigurare pe care le vor socoti necesare, odată cu încheierea procesului-verbal de constatarea infracțiunii.

Mărfurile confiscate sau sechestrate vor putea fi lăsate pe loc, sau depozitate în altă parte.

În toate cazurile se va putea institui un custode care va putea fi însăși infractorul.

Dacă procesul-verbal de infracțiune care constată și o confiscare va fi apelat, Ministerul de Finanțe sau Administrația Comercială a Monopolului vânzării alcoolului și a taxelor de consumație pe băuturi spirtoase, vor putea vinde mărfurile confiscate prin Sindicul Bursei. Prețul obținut se va consemna, iar recipisa se va păstra de Minister sau Administrația Comercială a Monopolului vânzării alcoolului și a taxelor de consumație pe băuturi spirtoase, care o va elibera părții condamnate prin procesul-verbal, în cazul în care procesul-verbal va rămâne definitiv anulat, prin epuizarea tuturor căilor de atac.

Părțile condamnate prin proces-verbal nu vor avea dreptul la nicio despăgubire pentru marfa confiscată, peste suma rezultată din vânzarea mărfii.

Nu vor putea fi vândute acele mărfuri confiscate a căror punere în comerț este oprită de legile speciale.

Art. 9. — Procesele-verbale preliminară de constatare a infracțiunilor vor cuprinde:

1. Numele, pronumele, funcțiunea și domiciliul agentului care încheie procesul-verbal și a aceluia care contrasemnează procesul-verbal;

2. Data și locul unde s'a încheiat acest proces-verbal;

3. Numele, pronumele și domiciliul infractorilor;

4. Faptele constatate și dovezile prin care se stabilise aceste fapte.

Art. 10. — Procesele-verbale definitive de constatare a infracțiunilor vor cuprinde:

1. Numele și pronumele, funcțiunea și domiciliul agentului care încheie procesul-verbal, precum și al aceluia care contrasemnează procesul-verbal;

2. Locul, data și ora unde s'a încheiat procesul-verbal;

3. Numele, pronumele și domiciliul infractorilor.

În cazul când infracțiunea este comisă de o societate anonimă se va arăta denumirea societății, sediul ei, precum și numele, pronumele, calitatea și domiciliul persoanelor fizice condamnate în solidar cu societatea, dacă e cazul.

În cazul când infracțiunea este comisă de o societate în comandită sau în nume colectiv, se va arăta și numele, pronumele și domiciliul asociaților;

4. Faptele constatate și dovezile prin care se stabilesc aceste fapte;

5. Textele de lege la care s'a contravenit, precum și textele de lege care sancționează această abatere;

6. Sancțiunea aplicată;

Ori de câte ori amenda reprezintă impozitul sau taxa sustrasă, înmulțite cu o anumită cifră, se va arăta și cuantumul impozitului sau al taxei;

7. Dacă agentul constatare lucrează în baza unei autorizațiuni speciale, se va arăta numărul acestei autorizațiuni și se va alătura copie certificată de agentul constatare;

Această copie astfel certificată are aceeași valoare probantă ca și originalul;

8. În cazul când agentul constatare a lucrat în baza unei autorizațiuni a parchetului, el va arăta numărul acestei autorizațiuni și va alătura copie certificată de agentul constatare, copie care va avea aceeași valoare probantă ca și originalul;

9. În caz de confiscare sau sechestrare, procesul-verbal va mai cuprinde:

a) Cantitatea, felul și calitatea mărfurilor confiscate sau sechestrate;

b) Locul unde s'a depozitat marfa;

c) Numele, pronumele și domiciliul custodelui, care va semna de primirea însărcinării ce i s'a dat. Această semnătură nu este necesară, în cazul când mărfurile s'au lăsat în custodia infractorului;

d) Semnătura infractorului sau a reprezentantului său.

Dacă obiectele confiscate sau sechestrate au fost găsite în curs de transport, procesul-verbal va fi semnat de cărauș.

Refuzul sau imposibilitatea de a semna, se va arăta în procesul-verbal.

Art. 11. — Procesele-verbale de infracțiune fiscală, pot fi dresate, în caz de urgență apreciată de organul constatare și în zilele de sărbătoare legală, precum și la orice oră din zi și noapte.

Aprecierea urgenței scapă de controlul instanțelor judecătorești.

CAPITOLUL II.

Aprobarea proceselor-verbale.

Art. 12. — Procesele-verbale definitive vor fi înaintate de organul constatare, administrației de constatare a județului în cuprinsul căruia s'a constatat infracțiunea, în vederea aprobării lor.

Procesele-verbale de contrabandă sau contravenție vamală, se vor înainta vămii în circumscripția căreia s'a comis infracțiunea.

Administratorul de constatare și șeful vămii vor putea aproba procesele-verbale, care prevăd o sancțiune — impozit și amendă — până la 100.000 Lei, inclusiv.

Procesele-verbale de infracțiune, care prevăd o sancțiune, — impozit și amendă, — mai mare de 100.000 Lei, vor fi înaintate Direcțiunii impozitului la care se referă procesul-verbal, din Ministerul de Finanțe sau Administrației Comerciale a Monopolului Vânzării Alcoolului și a Taxelor de Consumație pe băuturi spirtoase.

Directorii de impozite vor putea aproba procesele-verbale, care prevăd o sancțiune, — impozit și amendă, — până la cel mult 5 milioane Lei, inclusiv.

Procesele-verbale care prevăd o sancțiune, — impozit și amendă, — peste 5 milioane Lei, vor fi aprobate de ministrul de finanțe, de subsecretarul de Stat sau de secretarul general al acestui minister.

Dreptul de a aproba un proces-verbal până la o anumită sumă, implică și pe acela de a aproba procesele-verbale, care prevăd o sancțiune mai mică și a căror aprobare este dată în competența unor organe inferioare.

Art. 13. — Procesele-verbale care prevăd o sancțiune, — impozit și amendă, — mai mare de 100.000 Lei, nu vor putea fi aprobate mai înainte de a fi fost examinate de una din Comisiunile speciale care se înființează prin prezenta lege.

Art. 14. — Se institue pe lângă fiecare Direcție de impozite, cât și pe lângă Administrația Comercială a Monopolului Vânzării Alcoolului și a Taxelor de Consumație pe băuturi spirtoase, o comisiune specială compusă din subdirectorul respectiv și doi avocați din Contenciosul Ministerului de Finanțe.

Compunerea fiecărei comisiuni și calitatea de președinte se va stabili prin decizie ministerială.

Dacă la o direcție de impozite sunt mai mulți subdirectori, ministrul va desemna pe unul dintre ei. Directorul respectiv va desemna un secretar al comisiiei dintre funcționarii direcțiunii.

Directorul respectiv poate oricând lua parte la ședințele comisiunii, în care caz va prezida comisia.

Procesele-verbale asupra cărora s'a pronunțat comisiunea completată cu directorul respectiv, se vor aproba de ministru, subsecretarul de Stat sau secretarul general, chiar dacă sancțiunea aplicată, — impozit și amendă, — este sub 5 milioane Lei.

Art. 15. — Comisiunea specială examinează temeinicia procesului-verbal, atât sub raportul dovezilor prin care se stabilește existența contravențiunii, cât și sub raportul tuturor condițiilor legale, pe care trebuie să le întrunească acest proces-verbal.

Comisiunea poate cere lămuriri agentului constatare.

Ea poate invita pe infractori să se prezinte înaintea comisiiei, pentru a da lămuriri, sau a depune un memoriu scris.

Infractorul va putea depune memoriu scris și din proprie inițiativă.

Comisiunea va putea dispune efectuarea unor cercetări administrative.

Art. 16. — Comisiunea specială va putea să avizeze:

1. La aprobarea în tot sau în parte a procesului-verbal;

2. La respingerea procesului-verbal;

3. La refacerea procesului-verbal, în care caz, Comisiunea va arăta în ce sens urmează a se face această operație.

Art. 17. — Avizele comisiunii speciale vor purta un număr de ordine și vor fi datate.

Ele vor fi motivate numai în cazurile prevăzute la alin. 2 și 3 de sub art. anterior.

Art. 18. — Avizele comisiunii speciale sunt consultative.

Dacă directorul respectiv nu este de acord cu avizul comisiunii speciale, el este dator a cere avizul Consiliului de Avocați al Ministerului de Finanțe.

Acest din urmă aviz are de asemenea caracter consultativ.

Dacă directorul respectiv nu este de acord nici cu avizul consiliului de avocați, lucrarea se va rezolva de ministru, subsecretarul de Stat sau secretarul general.

Ministrul, subsecretarul de Stat și secretarul general vor putea rezolva lucrarea în dezacord cu avizul comisiunii speciale și fără a mai cere avizul consiliului de avocați.

Art. 19. — Aprobarea proceselor-verbale, se face prin deciziuni semnate de organele competente.

Deciziile de aprobare se vor putea insera pe procesele-verbale, sau vor putea face corp aparte de procesele-verbale.

Aceste deciziuni vor putea aproba în total sau în parte, procesul-verbal de contravenție.

Art. 20. — Deciziunile de aprobare vor purta un număr de înregistrare și vor fi datate.

Ele vor cuprinde sancțiunea aplicată, textele de lege pe care se întemeiază sancțiunea, numele, pronumele și domiciliul persoanelor fizice sau morale, sancționate.

Deciziunile nu vor fi motivate decât în cazul când ele modifică în parte procesul-verbal.

În caz contrar, motivarea procesului-verbal servește de motivare și deciziei de aprobare.

În cazul când legea cere consultare comisiunii speciale, decizia va menționa numărul și data acestui aviz, fără a indica concluziunea acestui aviz.

Infractorul nu va putea cere și instanțele judecătorești nu vor putea să ordone comunicarea acestui aviz.

CAPITOLUL III.

Comunicarea proceselor-verbale, căi de atac împotriva lor și instanțe de judecată.

Art. 21. — Procesele-verbale investite cu deciziile de aprobare se vor comunica în copie părților condamnate, pe cale administrativă, prin intermediul oricărui funcționar al administrațiilor de constatare, încasări și plăți, al percepțiilor sau al vămilor.

Comunicarea se face la domiciliul, reședința sau sediul celor condamnați.

În cazul când partea condamnată refuză a primi procesul-verbal cu decizia de aprobare, sau primindu-le nu poate sau nu voiește a da adeverințe de primire, agentul fiscal va constata aceasta printr'un proces-verbal încheiat față cu un agent de poliție în comunele urbane și suburbane sau cu primarul, notarul sau jandarmul de orice grad, în comunele rurale.

Adeverința de primire va fi certificată de agentul fiscalui care face înmânarea.

Dacă agentul nu găsește partea condamnată la domiciliu sau reședința ei, el va da procesul-verbal cu decizia de condamnare unei persoane din familie, care locuiește cu dânsul, în lipsa acestuia unui om de serviciu, cerând adeverință de primire.

În lipsa uneia din aceste persoane, procesul-verbal cu decizia de condamnare se vor afișa pe ușa locuinței, biroului sau magazinului părții condamnate.

În cazul când partea condamnată este o societate de orice natură, procesele-verbale cu deciziile de aprobare se vor înmâna unui funcționar al societății, la sediul societății, la fabrica sau magazinul acesteia, luându-se adeverință de primire.

Dacă agentul fiscalui nu găsește niciun funcționar al societății, căruia să-i facă înmânarea, sau găsiindu-l acesta refuză să primească procesul-verbal cu decizia de condamnare, ele se vor afișa pe ușa sediului, fabricii sau magazinului societății.

În toate cazurile când persoanele cărora li se poate face înmânarea, refuză sau nu pot să semneze de primire, sau când procesele-verbale și deciziile de aprobare se afișează, agentul fiscalui va constata această împrejurare într'un proces-verbal dresat de față cu un agent de poliție în comunele urbane și suburbane, cu primarul, notarul sau jandarmul de orice grad, în comunele rurale.

Art. 22. — Împotriva procesului-verbal aprobat, părțile condamnate pot face apel.

Termenul de apel este de 15 zile libere dela comunicarea procesului-verbal cu decizia de aprobare.

Art. 23. — Apelurile se vor judeca de către Tribunalele, în cazurile când condamnarea — impozit și amendă — prevăzute în decizia de aprobare, nu depășește suma de 5 milioane Lei inclusiv.

În cazurile când condamnarea este mai mare decât această sumă, apelurile se vor judeca de Curțile de Apel.

Apelurile magistraților făcute împotriva proceselor-verbale de infracțiuni fiscale, dresate pentru fapte comise în exercițiul funcțiunii lor, se judecă:

a) De Curțile de Apel în cazul când magistratul care a comis infracțiunea funcționează la o judecătorie sau tribunal;

b) De Înalta Curte de Casație, secția III-a, dacă magistratul care a comis infracțiunea funcționează la o Curte de Apel, Curtea de Conturi sau la Înalta Curte de Casație.

Art. 24. — Apelul se va judeca după distincțiunea arătată la articolul precedent de Curtea de Apel sau tribunalul în circumscripția cărora s'a constatat infracțiunea.

Art. 25. — Apelul se declară la instanța competentă a-l judeca.

Petiția de apel va cuprinde:

a) Numele, pronumele și domiciliul apelantului;

b) Domiciliul ales în orașul de reședință al instanței de judecată;

c) Arătarea procesului-verbal și a deciziei de aprobare, alacate cu apelul, alăturându-se copie de pe acestea;

d) Motivele apelului;

e) Probele invocate în sprijinul apelului;

f) Dacă apelantul se servește de acte, acestea se vor depune în copii certificate, odată cu petiția de apel.

Obligațiunile prevăzute la alin. a, b și c, trebuiesc satisfăcute sub sancțiunea nulității, prin chiar petiția de apel. Omisiunea din petiția de apel a celorlalte mențiuni, trebuie completată sub sancțiunea nulității apelului, prin memoriu separat, până la primul termen de înfățișare.

Tribunalul va putea însă să admită administrarea de probe sau depuneri de acte ce nu au fost invocate până la primul termen de înfățișare, în cazul când apelantul nu a fost în măsură să le propună până la primul termen. Asemenea cerere trebuie formulată la primul termen de înfățișare.

Art. 26. — Copie de pe cererea de apel și de pe actele anexate, se vor comunica administrației de constatare a locului unde s'a constatat infracțiunea, în termen util.

În materie vamală comunicarea se va face vămii locului unde s'a constatat infracțiunea.

Art. 27. — Apelantul nu va putea cere și instanțele de judecată nu vor putea dispune înaintarea

de către Ministerul de Finanțe sau de Ad-ția Comercială a Monopolului Vânzării Alcoolului și a taxelor de consumație pe băuturile spirtoase, a nici unui act de cercetare administrativă, expertiză, consultație tehnică sau de specialitate, efectuate din ordinul sau la cererea Ministerului de Finanțe sau a Administrației Comerciale a Monopolului Vânzării Alcoolului și a taxelor de consumație pe băuturi spirtoase, pentru lămurirea sa, cu excepțiunea avizelor Comisiunii centrale vamale date conf. art. 214, alin. final, legea vămilor și art. 131 din prezenta lege.

Art. 28. — Apelantul care va voi să se înscrie în fals împotriva procesului-verbal este obligat, sub sancțiunea de a nu se ține în seamă această înscriere în fals, să arate prin chiar petiția de apel pe autorul falșului, natura falșului, precum și probele invocate în dovedirea lui.

Tribunalul va examina cererea de înscriere în fals și dacă va găsi că ea cuprinde suficiente indicii de seriozitate și că este concludentă, va suspenda judecarea apelului până când instanța penală se va pronunța asupra înscrierii în fals, trimițând întreg dosarul parchetului tribunalului.

Reclamația directă la instanțele penale e oricând admisibilă, dar fără suspendarea judecării procesului fiscal.

Art. 29. — Dacă apelantul nu se prezintă la termenul de judecată, apelul se va respinge fără a se mai intra în examinarea motivelor de apel.

Apelantul va putea depune memoriile scrise, deosebite de motivele de apel, în care caz instanța de judecată este obligată a examina cuprinsul memoriului și al apelului, chiar în lipsa apelantului.

Art. 30. — Nimeni nu poate face cereri de intervenție — principale sau accesorii — în instanța de judecată a apelului fiscal.

Art. 31. — Sentințele tribunalelor și deciziunile Curților de Apel, date asupra apelurilor fiscale, sunt fără drept de opoziție, dar cu drept de recurs.

Termenul de recurs este de 30 zile scotite dela comunicarea hotărârii dată asupra apelului.

Recursul împotriva sentințelor tribunalului se judecă de Curțile de Apel, iar cel împotriva deciziunilor Curților de Apel se judecă de Inalta Curte de Casație, secția II în materie vamală și de secția III a aceleiași Inalte Curți în orice altă materie.

Recursul se declară la instanța care a judecat apelul.

Statul poate declara recurs fie la instanța care a judecat apelul, fie direct la instanța de casare.

În caz de casare, instanța de recurs va judeca apelul și în fond.

Art. 32. — La fiecare termen fiscal va fi citat întotdeauna cu 8 zile libere înainte.

Apelantul sau recurentul, care a fost prezent la o înfățișare, se consideră că cunoaște termenul pentru toate celelalte înfățișări care vor urma.

Reprezentantul fiscalului nu poate fi obligat a lua termene în cunoștință, iar dacă va declara că cunoaște termenul, aceasta se va înțelege numai pentru primul termen ce va urma.

Prezența părții în instanță acoperă orice viciu de procedură, afară de termenul de 8 zile în care fiscalul trebuie citat.

Art. 33. — Citațiile se vor înmâna la sediul administrației sau vămii care se citează.

În procesele pendinte în fața instanțelor judecătorești din Capitală, citațiile se vor înmâna la sediul Serviciului contencios al Ministerului de Finanțe.

Hotărârile judecătorești ale tuturor instanțelor judecătorești din întreaga țară se vor comunica numai în Capitală la sediul central al Serviciului contencios din Ministerul de Finanțe.

Art. 34. — Fiscalul va putea fi reprezentat în justiție prin avocații ministerului, avocații Statului, administratorii financiari, șefii vămilor sau oricare funcționar cu delegație specială.

Avocații, administratorii financiari și șefii vămilor nu au nevoie de delegații speciale.

Delegațiile speciale pentru ceilalți funcționari se pot acorda de ministru, subsecretar de Stat, secretarul general, directorul contenciosului, administratorii financiari și șefii vămilor, aceștia doi din urmă numai pentru funcționarii administrațiilor sau vămilor respective.

Art. 35. — Reprezentanții fiscalului nu vor putea face nicio recunoaștere și nu vor putea retrage nicio cerere prin care s'a exercitat o cale de atac, ordinară sau extraordinară, decât numai în baza unei împuterniciri speciale dată de ministru, subsecretarul de Stat, secretarul general sau directorul contenciosului.

Aceste dispozițiuni sunt sub sancțiunea nulității.

Art. 36. — Directorul contenciosului din Ministerul de Finanțe, avocații publici din județe și administratorii financiari vor putea exercita orice cale de atac, în numele Ministerului de Finanțe și Administrației comerciale a monopolului vânzării alcoolului și a taxelor de consumație pe băuturi spirtoase, fără nicio împuternicire specială.

CAPITOLUL IV.

Valoarea probantă a proceselor-verbale.

Art. 37. — Sub raportul valorii probante, procesele-verbale de infracțiune fiscală sunt de două feluri:

- a) Valabile până la înscrierea în fals;
- b) Valabile până la proba contrară.

Art. 38. — Legile speciale care prevăd sancțiunile diferitelor infracțiuni fiscale vor preciza dacă procesele-verbale constatatoare ale acestor infracțiuni au valoare probantă până la înscrierea în fals sau până la proba contrarie.

Sunt de drept valabile până la înscrierea în fals, procesele-verbale care constată un flagrant delict și acelea care se întemeiază pe recunoașterea infractorului, scrisă și subscrisă de dânsul, a faptelor imputate.

Art. 39. — Procesele-verbale valabile până la înscrierea în fals nu vor face dovadă ca atare decât numai pentru constatările de fapt făcute personal și direct de către agentul fiscal care instrumentează și pentru recunoașterile scrise și subscrise ale infractorului.

Art. 40. — Procesele-verbale de infracțiune fiscală se pot întemeia pe mijloace de probă. Dovezile pe care se întemeiază aceste procese-verbale pot fi completate la cererea fiscalului, în cursul instanței de apel.

Infractorii pot de asemenea să folosească toate mijloacele de dovadă, împotriva proceselor-verbale ce fac dovadă până la proba contrară.

Art. 41. — Instanțele judecătorești vor putea admite în tot sau în parte apelul, sau să-l respingă.

Ele vor putea schimba calificarea faptelor date prin decizia de aprobare și să dea o hotărâre care

să se întemeieze pe alte texte de lege decât cele prevăzute în decizia de aprobare.

Ele nu vor putea anula procesele-verbale de infracțiune pentru eroare sau lipsă de intenție frauduloasă și nici nu vor putea reduce amenda sub minimum prevăzut de lege.

Art. 42. — Instanțele de judecată nu vor putea anula procesele-verbale și deciziile de aprobare pentru vicii de formă.

Constituie un viciu de formă, orice omisiune din procesul-verbal sau din decizia de aprobare a unei mențiuni obligatorii, conform legii de față.

Art. 43. — Instanțele de judecată vor completa viciile de formă de baza actelor dosarului.

În cazul când o asemenea completare nu este cu putință, ele vor înainta administrației de constatare sau vămii respective procesul-verbal sau decizia viciată, cu invitațiunea de a se completa lipsurile constatate în aceste acte.

În procesele pendinte în fața instanțelor judecătorești din Capitală, aceste acte se vor înainta Conducătorului Ministerului de Finanțe.

Procesul-verbal sau decizia suplimentară nu se mai comunică părților condamnate și se înaintează de-a dreptul instanței de judecată care va proceda la continuarea judecării apelului.

Art. 44. — Procesele-verbale valabile până la înscrierea în fals, devin valabile până la proba contrară, în cazul când instanța de judecată va constata că procesul-verbal are vicii de formă.

CAPITOLUL V.

Executarea proceselor-verbale.

Art. 45. — Procesele-verbale împreună cu deciziile de aprobare, au caracterul unor hotărâri judecătorești de primă instanță.

Ele sunt executorii în 15 zile dela comunicare, chiar dacă au fost atacate cu apel.

Art. 46. — Instanțele de apel nu vor putea suspenda executarea proceselor-verbale, decât numai obligând pe apelant la darea unei cauțiuni în numerar, cauțiune ce nu poate fi mai mare decât cifra impozitului și nici mai mică de 10 la sută din acest impozit.

Dacă infracțiunea consistă din încălcarea unei dispozițiuni legale, alta decât plata unui impozit sau taxă, suspendarea mare decât cifra impozitului și nici mai mică de 10 la sută valoarea condamnățiunii.

În cazul în care legea sancționează cu amendă, nedeclararea sau neplata la termen a unui impozit sau a unei taxe, definitiv stabilită, instanța de apel nu va putea suspenda executarea procesului-verbal decât cu consemnarea întregii amenzi, prevăzute în decizia de aprobare.

Instanțele de apel nu vor putea anula măsurile de asigurare, decât cu consemnarea întregii sume — impozit și amendă — prevăzută în decizia de aprobare. Suspendarea executării și anularea măsurilor de asigurare nu se vor putea lua decât numai cu citarea părților și depunerea dosarului de fond al fiscoșului la dosarul instanței de judecată.

Ministerul de finanțe poate suspenda executarea proceselor-verbale cu sau fără cauțiune.

Art. 47. — Instanțele de recurs nu pot suspenda executarea hotărârilor date în apel, decât cu consemnarea întregii sume — impozit și amendă — prevăzute în decizia de aprobare.

În cazul când instanța de apel, anulează procesul-verbal, măsurile de asigurare luate de fisc în baza acestui proces-verbal, nu vor putea fi desființate decât după respingerea recursului făcut de Ministerul de Finanțe.

Art. 48. — Ministerul de Finanțe va putea anula procesele-verbale aprobate, în cazul când partea condamnată va putea dovedi netemeinicia acestui proces-verbal.

De asemenea Ministerul de Finanțe va putea reduce amenda aplicată cu cel mult 75 la sută din cuantumul ei.

În privința reducerii amenzii, se exceptează procesele-verbale de contravenție la legea zaharinei.

De asemenea Ministerul de Finanțe va putea elibera mărfurile confiscate în schimbul unei despăgubiri în bani.

Nu se vor putea elibera acele mărfuri pentru care legile speciale prevăd că se menține confiscarea chiar în cazurile în care procesele-verbale de infracțiuni vor fi definitiv anulate de justiție.

Anularea procesului verbal aprobat, reducerea amenzii sau eliberarea mărfurilor confiscate, nu se poate face decât de ministru, subsecretarul de Stat, secretarul general sau directorul respectiv autorizat de ministru.

Ministrul de Finanțe nu va putea anula procesele-verbale și nici să reducă amenzile prevăzute în ele, în cazul când nu mai sunt supuse nici unei căi de atac înaintea instanțelor judecătorești.

Dreptul la primă al denunțătorilor, doveditorilor și constatorilor se va calcula asupra amenzii definitive și efectiv încasate.

CAPITOLUL VI.

Dispozițiuni speciale.

Art. 49. — Amenzile fiscale au caracter civil. Ele nu pierd acest caracter chiar când în baza legii sunt transformabile în închisoare.

Art. 50. — În toate cazurile în care legea prevede pe lângă pedeapsa fiscală și o pedeapsă penală, Ministerul de Finanțe va trimite parchetului tribunalului locului, unde s'a comis infracțiunea, o copie certificată de pe procesul-verbal și decizia de aprobare, spre a se deschide acțiune publică împotriva vinovaților.

Art. 51. — Acțiunea publică deschisă pe baza proceselor-verbale aprobate va fi cu totul independentă de procesul civil, început în urma apelului făcut de infractor împotriva proceselor-verbale și a deciziilor de aprobare. Ea se va judeca separat de către instanțele represive și se va exercita de Ministerul public, după regulile procedurii penale, fără a putea fi conexată cu apelul fiscal.

Ministerul de Finanțe va fi însă citat și în procesul penal deschis în urma acțiunii publice, pentru ca prin reprezentantul său să susțină acuzarea alături de reprezentantul parchetului.

În cazul când procesul-verbal ar fi anulat de instanțele judecătorești civile, în urma apelului sau recursului făcut de infractor sau de Ministerul de Finanțe, acțiunea publicată se va stinge, iar dacă a intervenit vreo hotărâre penală de condamnare definitivă sau nu, această hotărâre se va considera deplin drept nulă și de nul efect.

Cei ce fuseră însă penalicește inculpați sau condamnați nu vor avea nici un drept de despăgubire împotriva Statului derivând din acest fapt.

Art. 52. — În cazul când legea prevede transformarea amenzii în închisoare pentru cazul de insolvență, insolvențiatea se constată conform legii contabilității publice, iar transformarea amenzii în închisoare se va face conform legiurilor penale.

Art. 53. — Constatarea infracțiunilor fiscale se prescrie prin trecerea unui termen de cinci ani, socotit dela comiterea infracțiunii.

Constatarea impozitului sau taxei datorate se prescrie prin trecerea unui termen de 10 ani dela data când organele fiscoale au fost puse în situația de a stabili impozitul sau taxa.

În materie de timbru termenele de prescripție vor începe să curgă cum se arată mai jos pentru cazurile care urmează:

Pentru actele autentice sau notariale dela data autentificării sau legalizării lor, ori a confeționării lor de către notarii publici.

Pentru actele sub semnătură privată, din momentul ce au dobândit dată certă prin înregistrarea lor la o autoritate publică, ori prin decesul uneia din părți.

Pentru contractele de vânzări de păduri, cum și contractele de exploatare de mine, cariere, puțuri de păcură și petrol, închirieri sau arendări de orice natură și sub orice formă, dacă sunt verbale și fără dată certă obținută în modul arătat mai sus, din momentul începerii posesiunii sau folosinței.

Pentru succesiunile directe, din momentul expirării termenului în care moștenitorii sunt ținuți să facă declarație de averea rămasă.

Pentru celelalte succesiuni și legate din momentul trimiterii în posesie. Dacă însă posesia are loc fără mijlocirea justiției, prescripția va curge dela actul public sau cu dată certă, obținută în modul mai sus arătat, ce ar fi intervenit între părți, iar în lipsă de act, dela data decesului.

Ori ce act de cercetare pentru descoperirea infracțiunii, înregistrat la Ministerul de Finanțe sau Administrația Comercială a Monopolului Vânzării Alcoolului și a taxelor de consumație pe băuturi spirtoase, întrerupe cursul prescripției.

Executarea proceselor-verbale de infracțiune fiscală se prescrie în termen de cinci ani dela data de când ele au rămas definitive prin neapelare sau dela data de când au rămas definitive în Justiție, în cazul când au fost apelate.

TITLUL II.

Perceperea veniturilor și creanțelor publice.

CAPITOLUL I.

Titlul de creanță.

Art. 54. — Toate creanțele de orice natură ale Statului, ținuturilor, județelor, comunelor, caselor autonome, regiilor publice, administrațiilor comerciale, precum și ale tuturor instituțiilor și autorităților publice de orice fel, se percep și urmăresc potrivit dispozițiilor legii de față.

Art. 55. — De asemeni se percep și urmăresc potrivit dispozițiilor legii de față și creanțele instituțiilor de utilitate publică ale căror bugete se votează de Adunarea Deputaților.

Art. 56. — Pentru contribuțiunile directe și toate adăugările aferente, titlul de creanță îl constituie însăși rolul.

Pentru contribuțiunile indirecte care se stabilesc pe cale de impunere, titlul de creanță îl constituie procesul-verbal de impunere.

Art. 57. — Pentru toate celelalte impozite și taxe, precum și pentru orice amenzi de orice natură, privesc impozite directe sau indirecte și taxe, titlul de creanță îl constituie actul constatator al sumelor datorate.

Art. 58. — Pentru sumele datorate din prestațiuni periodice de orice natură, precum și din rate contractuale de orice natură, titlul de creanță îl constituie contractul.

Prestațiunile periodice și ratele contractuale se vor putea urmări pe baza unor contracte autentice sau sub semnătură privată, fără a fi nevoie ca aceste contracte să fie investite cu formula executorie.

Asemenea contracte devin executorii de drept prin simpla ajungere la scadență a prestațiunilor periodice sau a ratelor.

Art. 59. — Pentru diferențele de impozite, care se stabilesc în temeiul prevederilor din legea timbrului la actele insuficient timbrate, titlul de creanță îl constituie actul insuficient timbrat împreună cu ordinul de debitarea diferenței de impozit ce urmează a se mai percepe.

Pentru diferențele de impozite și taxe care se stabilesc în temeiul prevederilor din legea vămilor, pentru mărfuri insuficient taxate, titlul de creanță îl constituie declarația vamală de import sau export, împreună cu ordinul de debitarea diferenței de impozit și taxă, ce urmează a se mai percepe.

În ambele cazuri, ordinul de debitare va arăta impozitul și taxa plătită, textul de lege aplicat, precum și diferența de impozit și taxă ce urmează a se mai plăti, indicându-se textul de lege a cărui aplicare se invoacă. Ordinul va fi motivat.

Art. 60. — Creanțele tuturilor instituțiilor și autorităților menționate la art. 54 și 55, creanțe, altele decât acelea specificate în articolele de mai sus, au caracter executoriu în condițiunile dreptului comun.

Ele se execută tot în conformitate cu dispozițiunile prezentei legi.

Art. 61. — Dispozițiunile de mai sus se aplică atât debitorilor principali cât și garanților acestora.

Garanții nu pot invoca beneficiul discuțiunii prevăzut de art. 1.662 cod. civil.

CAPITOLUL II.

Modalitățile de plată.

Art. 62. — Plata sumelor de bani datorate se face la Casele publice unde sumele sunt debitate sau puse în urmărire.

În comunele rurale plata se poate face și în mâinile percepătorului de agenție sau agentului de încasare.

Art. 63. — Pentru orice sume de bani plătite la Casele publice sau agențiilor de încasare se va elibera o chitanță emisă dintr'un registru oficial cu matcă. Ele vor purta un număr de ordine și vor cuprinde mențiune de numele și pronumele persoanei sau instituției care face plata, cu indicarea naturii debitului pentru care s'a făcut această plată și vor fi semnate de funcționarul împuternicit de a-l încasa, purtând sigiliul percepției.

Suma încasată va fi arătată în cifre și litere.

Numai aceste chitanțe vor fi opozabile fiscului.

În caz de pierderea chitanței din partea contribuabilului, dovada plății se poate face cu matca sau registrele fiscului, sau copii certificate de pe acestea.

Art. 64. — Orice tipărire de registre pentru încasarea veniturilor publice, fără prealabila autorizație a Ministerului de Finanțe este interzisă.

Acei cari vor contraveni acestor dispozițiuni se vor pedepsi cu închisoare dela 6 luni până la un an.

Registrele tipărite vor fi confiscate.

Art. 65. — Impozitele directe și adiționalele de orice natură sunt exigibile din prima zi a lunilor Aprilie, Iulie, Octombrie și Ianuarie, cu excepțiile prevăzute de legea contribuțiunilor directe, chiar dacă titlul Statului nu are un caracter definitiv.

Impozitele indirecte stabilite pe cale de impunere sunt exigibile tot ca mai sus, dacă legile speciale care le guvernează nu prevăd alte dispozițiuni.

Art. 66. — Contribuabilul pierde beneficiul exigibilității trimestriale dacă, schimbându-și domiciliul, nu anunță în scris percepției unde se află înscris rolul său, viitorul său domiciliu cu o lună înainte de mutare, alăturând la cerere contractul de închiriere cu impozitul de timbru plătit, a noului său domiciliu.

Dacă contribuabilul nu satisface această obligație, impozitele devin imediat exigibile.

Art. 67. — Contribuabilii care în primele 45 zile ale trimestrului înăuntrul căruia plata a devenit exigibilă, achită în întregime debitele din contribuțiuni directe și adiționale de orice natură, înscrise în roluri, beneficiază de o reducere de 5 la sută a debitului trimestrului în curs.

Cei care vor achita impozitele directe pe întregul an, înăuntrul primului trimestru, vor beneficia de o reducere de 7 la sută.

Reducerea impozitelor adiționale va fi suportată de autoritățile în contul cărora se încasează aceste impozite.

De reducerea de 7 la sută vor beneficia acei care vor achita în întregime impozitele succesoriale în termen de 45 zile dela data când ele au devenit exigibile.

Reducerea acordată contribuabililor, conform dispozițiunilor de mai sus, vor fi scăzute din roluri.

TITLUL III.

Mijloacele de urmărire.

CAPITOLUL I.

Somația de plată.

Art. 68. — Dacă debitorul nu va plăti sumele de bani datorate și debitate în roluri în termen de 15 zile dela data exigibilității, se va adresa acestuia o somație de plată.

Art. 69. — Somația de plată va cuprinde:

a) Numele, pronumele și domiciliul părții;

b) Suma de plată;

c) Titlul creanței;

d) Invitația de plată;

e) Mențiunea că, în caz de neurmărire, se va sechestra și vinde averea debitorului.

Somația va purta un număr de ordine.

Ea se va comunica debitorului, conform art. 21 cu suprimarea obligațiunii contrasemnării procesului-

verbal de către agentul de poliție, primar, notar sau jandarm, în cazurile acolo specificate.

Art. 70. — Pentru contribuțiuni directe și adiționalele aferente, de orice natură, se va adresa o singură somație, pentru întregul debit al anului bugetar, după trecerea a 15 zile dela începutul acestui an.

Somația va mai cuprinde, pe lângă cele arătate în art. anterior și arătarea exigibilității trimestriale a debitului.

În comunele rurale se va face o singură somație colectivă, cuprinzând numele tuturor debitorilor.

Această somație se va afișa la ușa primăriei timp de 8 zile, locuitorii fiind vestiți despre aceasta și prin batere de tobă.

Afișarea se va constata printr'un proces-verbal semnat de agentul fiscului și notar.

Art. 71. — Debitele din contribuțiuni directe și adiționale de orice natură care nu vor fi achitate până la sfârșitul trimestrului în cursul căruia au devenit exigibile, vor suferi o majorare de 2 la sută, pentru fiecare trimestru de întârzierea plății și aceasta până la finele anului bugetar.

Pentru debitele din impozitele succesoriale se mențin dispozițiunile din legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice.

Majorările vor fi înscrise în roluri la datele prevăzute în aliniatul prim de mai sus și vor fi percepute odată cu impozitele respective.

Dacă până la închiderea anului bugetar, majorările nu vor fi achitate, ele se vor trece ca rămășițe la Stat, înscriindu-se separat ca debit în rol.

În calculul majorărilor, sumele în bani vor fi rotunjite, mărindu-se până la un leu.

Art. 72. — Când urmărirea se face în temeiul unui contract sau hotărâre judecătorească prin care se prevăd dobânzi și cheltueli de judecată, se vor percepe numai dobânzile și cheltuelile de judecată, fără să se mai perceapă nicio majorare.

Art. 73. — Imediat după comunicarea somației de plată se va lua notă în roluri de data comunicării ei.

Art. 74. — Debitorul are dreptul de a reclama pe cale administrativă, împotriva erorilor cuprinse în somație, în termen de 15 zile dela înmânarea ei.

Reclamația va fi soluționată de către administratorul de încasări și plăți în cazurile de urmăriri până la 200.000 Lei și de Administrația centrală a ministerului pentru toate celelalte urmăriri.

Reclamația nu ține în loc mersul lucrărilor de urmărire.

Nu se va putea proceda însă la vânzare înainte de a se soluționa reclamația debitorului.

CAPITOLUL II.

Sechestrul.

Art. 75. — Dacă în termen de 15 zile dela înmânarea sau predarea somației, debitorul nu va achita suma datorată, se va proceda la sechestrarea averii mobile sau, la nevoie, la îndeplinirea formalităților pentru scoaterea în vânzare a averii imobile a debitorului.

Imediat după aplicarea sechestrului se va lua notă în roluri de data comunicării procesului-verbal.

Pentru impozitele la care somațiunea ori afișarea este anuală, sechestrul nu se pot aplica înainte de 45 zile dela exigibilitate.

Art. 76. — Aplicarea sechestrului se va constata prin încheiere de proces-verbal care va cuprinde :

- a) Un număr de ordine al procesului-verbal ;
- b) Anul, luna și ziua ;
- c) Numele, pronumele și funcțiunea agentului ;
- d) Numele și pronumele debitorului, precum și locul unde s'a aplicat sechestrul ;
- e) Arătarea că s'a comunicat somația de plată, indicând data înmânării ei și numărul de ordine ;
- f) Suma de plată ;
- g) Titlu executoriu ;
- h) Cuantumul majorărilor ;
- i) Descrierea în parte a fiecărui obiect sechestrat.

Art. 77. — Dacă debitorul refuză de a primi pe agentul de urmărire sau dacă acesta va găsi locuința încuiată și nu va putea pătrunde înăuntru, el se va adresa organelor de poliție judiciară, cărora le va cere asistența pentru a pătrunde în casă.

Reprezentantul poliției judiciare este obligat a contrasemna procesul-verbal.

Art. 78. — Obiectele sechestrate vor putea fi lăsate pe loc în paza și custodia debitorului sau a unui custode desemnat de fisc, sau vor putea fi ridicate și depozitate în altă parte, care va putea fi și sediul percepției.

Ori de câte ori obiectele sechestrate s'au ridicat și depozitat în altă parte, se va desemna un custode, altul decât debitorul.

În cazul când custodele e un altul decât debitorul și va primi această însărcinare, va da declarație sub semnătură, pe însăși procesul-verbal de sechestr, de pe care i se va remite o copie.

Procesul-verbal va face mențiune dacă obiectele sechestrate s'au lăsat pe loc, ori s'au ridicat și în acest caz se va indica locul unde s'au depozitat.

De asemeni se va arăta numele și domiciliul custodelui, dacă se va numi altul decât debitorul.

Retribuția custodelui va fi stabilită de administratorul de încasări și plăți și nu va putea depăși 5 la sută din debit. Ea va cădea în sarcina debitorului.

În niciun caz nu se va putea proceda la ridicarea sechestrului dacă debitorul n'a achitat în prealabil retribuiția custodelui.

Art. 79. — Procesul-verbal de sechestr se va comunica debitorului conform art. 21 și 69, alin. final.

Art. 80. — Dacă debitorul nu are altă avere decât mărfuri spre vânzare, se va putea înființa sechestrul odată cu comunicarea somației de plată, iar dacă există pericol învederat de înstrăinare, se va putea înființa sechestrul chiar fără să se fi comunicat somația de plată, în cazurile în care titlul de creanță derivă din impozite directe cu aditionalele de orice natură, precum și impozite indirecte, care se stabilesc pe cale de impunere.

În aceste cazuri înființarea sechestrului va trebui să fie autorizată de administratorul de încasări și plăți.

În aceste împrejurări se va putea aplica și sigiliul. Sechestrul înființat înaintea termenului legal va avea caracter asigurator și va deveni executoriu numai odată cu ajungerea acestui termen.

Art. 81. — Dacă, după ce s'au perceput majorările, se va constata că debitele au rămas definitiv stabilite la o cifră inferioară aceleia la care s'au calculat majorările, sumele percepute în plus cu titlul de majorare se vor considera încasate în contul impozitelor și majorărilor viitoare, sau se vor restitui.

CAPITOLUL III.

Vânzarea mobilă.

Art. 82. — Dacă datoria nu este achitată în termen de 15 zile dela data când procesul-verbal de sechestr a rămas definitiv, se va fixa termen de vânzare, emițându-se publicațiile de vânzare în care se va arăta locul și data vânzării, averea mobilă ce se va vinde și suma pentru care se va face urmărirea.

Publicațiile de vânzare se vor comunica debitorului și dacă e cazul și custodelui, conform art. 21 și 69, alin. final.

Publicația de vânzare se va afișa la ușa percepției, la ușa primăriei și pe piața publică pe care se face vânzarea, sau dacă vânzarea se face la domiciliu, pe piața cea mai apropiată a locului vânzării.

Termenul de vânzare nu va putea fi mai scurt de 25 zile dela data procesului-verbal de sechestr.

Publicațiile de vânzare vor trebui să fie comunicate și afișate cu cel puțin 7 zile înainte de termenul vânzării.

Art. 83. — În cazul în care pentru averea mobilă urmărită de fisc s'a fixat termen de vânzare de vreo autoritate judecătorească, va asista la vânzarea ce se efectuează de agenții judecătorești și funcționarii fiscalului, fixându-se același termen și pentru vânzarea fiscală.

În acest caz, din sumele rezultate se va îndestula în primul rând fiscalul, ținându-se seama de dispozițiile art. 135 din această lege.

Art. 84. — Vânzarea se face la domiciliul debitorului, la locul unde obiectele au fost depozitate sau pe o piață publică, dacă fiscalul sau debitorul găsește necesar, în zilele de lucru și între orele 10—18.

Vânzarea se va face prin licitație publică de către un funcționar al fiscalului delegat de percepător și însoțit de un agent polițienesc în comunele urbane și suburbane și de notari în comunele rurale.

În cazuri de urmărire pentru debitele mai mari de 200.000 Lei, vânzarea se va face în ziua fixată de către titularul percepției și cu prealabila autorizare a administratorului de încasări și plăți.

Art. 85. — Vânzarea obiectelor se va face treptat până ce se vor acoperi cheltuelile cu executarea, retribuiția custodelui, suma datorată și majorările. Obiectele care prisosesc se vor restitui debitorului.

Art. 86. — Rezultatul licitației se va consemna într-o foaie de licitație, în care se va trece fiecare obiect vândut, numele și pronumele adjudecatorului și prețul adjudecării.

Foaia de licitație se va semna de funcționarul care efectuează vânzarea, agentul polițienesc sau notarul care îl însoțește, debitorul sau reprezentantul său și de către adjudecatar.

Refuzul sau imposibilitatea de a semna, a oricărei persoane de mai sus, se va consemna în foaia de licitație.

Art. 87. — — În caz că, din lipsă de concurenți, vânzarea nu s'ar putea face, se va fixa un nou termen, emițându-se noi publicațiuni de vânzare.

Art. 88. — Din sumele de bani provenite din licitație se vor deduce în ordine, de preferință : cheltuelile de executare, retribuiția custodelui, suma datorată și majorările.

Agentul fiscal va elibera debitorului chitanță din registru de matcă de suma de bani primită pentru

achitarea datoriei și va plăti retribuția custodelui sub luare de chitanță.

Dacă, după reținerea tuturor sumelor de bani datorate, așa cum se arată mai sus, va rezulta un rest de bani, acesta va fi încredințat debitorului, care va da chitanță de primire.

În cazul când debitorul refuză primirea chitanței eliberată de funcționarul următor, sau primirea banilor, banii se vor consemna la percepție, iar chitanța sub care s'a încasat sumele datorate și chitanța de consemnare, împreună cu o copie a procesului-verbal al licitației și a foaiei de licitație se vor depune la judecătoria domiciliului debitorului, la dispoziția acestuia.

Art. 89. — În afară de foaia de licitație se va dresa și un proces-verbal pentru constatarea celor, efectuate.

În acest proces-verbal se va face mențiune de procesul-verbal de sechestru, publicațiile de vânzare, arătându-se data și numărul lor de ordine.

De asemeni se va arăta: locul, data și ora când s'a efectuat licitația.

Procesul-verbal va fi semnat de funcționarul următor, agentul polițienesc sau notar și de debitor sau reprezentantul său, al căror refuz suu imposibilitate de a semna se va consemna în procesul-verbal.

Procesul-verbal și foaia de licitație se vor încheia în dublu exemplar, din care unul se va elibera debitorului, iar celălalt se va depune la percepție.

Dacă debitorul refuză să le primească, ambele acte se vor remite acestuia prin intermediul organelor polițienesti.

Art. 90. — Dacă suma oferită la licitație este vădit derizorie, adjudecarea nu se va putea face decât cu aprobarea administratorului de încasări și plăți, în cazul de urmărire, până la 200.000 Lei, iar în celelalte cazuri, numai cu aprobarea Ministerului de Finanțe.

Aprobarea va trebui să fie dată în termen de 5 zile, în primul caz și de 15 zile în celelalte.

Agentul fiscalului în acest timp va lua măsuri de bună conservare a obiectelor.

În caz de neaprobare se va ține o nouă licitație.

Dacă și la această licitație suma oferită va fi vădit derizorie, se va urma potrivit dispozițiilor dela aliniatul I de mai sus. La a treia licitație provocată de sume oferite, vădit derizorii, adjudecarea se va face, oricare ar fi prețul rezultat.

Art. 91. — Nu se vor putea urmări:

a) Paturile, așternutul, îmbrăcămintea și ustensi casnice, strict necesare datornicului și familiei sale;

b) Doi trăgători de muncă, un rămător, o vacă cu lapte sau patru capre, sau șase oi, după alegerea debitorului, împreună cu nutrețul trebuincios pentru două luni, precum și semințele trebuincioase pentru arătură;

c) Carul sau căruța, sacaua, plugul sau alte asemenea obiecte de muncă sau transport;

d) Cărțile trebuincioase profesioniștilor de orice natură;

e) Mașinile, uneltele și instrumentele trebuincioase la învățătura practică sau la executarea unei meserii sau profesiuni până la valoarea de 15.000 Lei, după alegerea debitorului;

f) Echipamentele militare.

Art. 92. — Pentru toate creanțele Statului și a tuturor autorităților și instituțiilor, prevăzute în art. 54, se va putea urmări până la concurența datoriei o

treime din pensuni, recompense naționale, salariile ecle-siasticilor și ale tuturor funcționarilor civili, — publici și particulari, — ale funcționarilor militari, precum și pensiunile alimentare, chiar dacă prin legi speciale s'a dispus altfel.

În cazul în care s'ar fi înființat propriere pe veniturile mai susarătate de către un creditor particular pentru realizarea unei creanțe privilegiate înaintea creanței Statului și a tuturor autorităților și instituțiilor prevăzute în art. 54, Statul precum și toate aceste autorități și instituțiuni vor putea urmări veniturile de mai sus, pentru o treime peste reținerea care se face în executarea pornită de creditorul particular, atunci când creanța Statului și a tuturor celorlalte autorități și instituțiuni decurge din impozite și taxe, lipsă sau sustragere de bani publici.

CAPITOLUL IV.

Alte mijloace de urmărire.

Art. 93. — Pentru urmărirea creanțelor se vor putea înființa propriiri în mâinile terților, care datorează sume de bani și orice alte valori debitorilor Statului sau autorităților și instituțiilor în favoarea cărora se face urmărirea.

Proprierea se va înființa printr'un proces-verbal dresat, conform art. 76, cu suprimarea alin. i, de sub acest articol.

Procesul-verbal va arăta sumele de bani pentru care s'a înființat proprierea.

Propriirile vor fi executorii fără a mai fi supuse la formalitatea validării.

Art. 94. — În condițiunile art. 80 se va putea înființa și propriiri.

Art. 95. — Pentru urmărirea creanțelor se va putea înființa urmărirea generală a veniturilor averii imobile a debitorilor producătoare de venit.

Urmărirea se va face prin dresarea unui proces-verbal, conform art. 76 cu suprimarea alin. i.

Procesul-verbal va mai arăta imobilele și veniturile urmărite.

Urmărirea generală a veniturilor se poate face și prin obligarea chiriașilor și arendașilor de a vărsa direct la percepția respectivă toate chirile și arenzile datorate, sub sancțiunea răspunderii pentru sumele nevărsate.

Comunicarea procesului-verbal de înființarea urmării se va face fiecărui chiriaș sau arendaș în parte.

Art. 96. — În caz de necesitate, administratorul de încasări și plăți este în drept a desemna un administrator girant al imobilelor.

Retribuția acestuia va fi stabilită de administratorul de încasări și plăți și nu va putea depăși 3 la sută din venitul imobilelor.

Administratorul girant este obligat a vărsa veniturile încasate la percepție pe măsura încasărilor și a depune conturile de gestiune odată cu vărsarea.

Aprobarea conturilor de gestiune va fi dată de tribunalul locului cu citarea părților

Art. 97. — În cazul în care se va constata că, anterior înființării de către fisc a urmării generale de venituri, o asemenea măsură de urmărire va fi fost deja înființată pe cale judecătorească și privind aceleași bunuri, va rămâne în ființă numai urmărirea ordonată de justiție.

În acest caz, administratorul girant numit de justiție va reține și vărsa direct la percepție sumele de

bani cuvenite Statului, autorităților și instituțiilor prevăzute în art. 54 cu precădere asupra oricăror alte plăți, afară de cheltuielile de întreținere și potrivit cu privilegiul prevăzut în legea de față.

Art. 98. — Dacă se constată că debitorii folosesc mijloace chiar legale, dar cu vădită intenție de a împiedeca sau numai întârzia peste măsură executarea, se va putea înființa un administrator sechestrului asupra întreprinderilor industriale, comerciale și civile ale debitorilor.

Acest mijloc de urmărire trebuie să fie în prealabil autorizat de Administrația centrală a Ministerului de Finanțe.

Procedura va aceea indicată de art. 76 suprimarea alin. 1, Procesul-verbal va mai arăta întreprinderea pusă sub sechestrul.

În același proces-verbal se va desemna și persoana însărcinată a executa atribuțiunile de sechestrul, a cărei retribuțiune va fi stabilită de Ministerul de Finanțe.

Acel care va primi însărcinarea va fi dator să confirme aceasta sub proprie semnătură, pusă pe procesul-verbal.

Cu executarea atribuțiunilor de sechestrul va putea fi însărcinat chiar debitorul. În acest caz însă se va desemna chiar prin procesul-verbal o persoană care să facă absolut toate încasările și care va semna de primirea însărcinării, pe procesul-verbal.

Debitorul în acest caz va exercita gratuit funcțiunea de sechestrul și persoana însărcinată cu încasările va primi o retribuție a cărei quantum va fi fixat de administratorul de încasări și plăți și care nu va putea depăși 2 la sută din încasări.

Aprobarea conturilor de gestiune va fi dată de tribunalul locului cu citarea părților.

În cazul în care se va constata că, anterior înființării de către fisc a măsurii de executare prevăzută de acest articol, justiția va fi înființat asupra aceleiași întreprinderi un sechestrul judiciar, va rămâne în ființă sechestrul înființat de justiție.

Art. 99. — Administratorul sechestrului este obligat ca din încasări să verse la percepție, cu precădere asupra oricăror altor plăți, o cotă proporțională în contul sumelor de bani datorate. Această cotă se va stabili de Ministerul de Finanțe pe baza datelor procurate de Serviciile de constatare asupra rentabilității întreprinderii, cota neputând să întrecă venitul net al întreprinderii.

Art. 100. — Administratorul sechestrului sau acela care va fi însărcinat cu încasările, în cazul când atribuțiunile de sechestrul sunt date în sarcina chiar a debitorului, va fi obligat să verse la percepție sumele realizate, potrivit art. 99 și a depune conturile de gestiune odată cu vărsarea.

Aprobarea conturilor de gestiune va fi dată de tribunalul locului, cu citarea părților.

Art. 101. — Procesele-verbale de sub acest capitol se vor comunica conform art. 21.

Art. 102. — În toate cazurile de urmărire prevăzute în acest capitol se aplică dispozițiunile art. 71, cu adăugirea că desființarea urmăririi nu se va putea face decât numai dacă debitorul, pe lângă cheltuielile de executare și datorie, mai achită și retribuțiunea administratorului girant, a sechestrului sau a încasatorului.

Art. 103. — Măsurile de urmărire, prevăzute în acest capitol, cu excepția aceloră cu caracter asigurător, nu vor putea fi înființate decât numai după ce

s'a îndeplinit forma prevăzută de Titlul III, Cap. II și a expirat termenul cerut de art. 75 pentru înființarea sechestrului.

Art. 104. — Acei care îndeplinesc vreo însărcinare de custode, administrator girant, sechestrul sau numai de mandatar pentru încasare, vor putea fi înlocuiți cu autorizația acelorăși autorități superioare al căror aviz este cerut și pentru numire.

Art. 105. — Înstituirea administratorului sechestrului nu se va putea înființa pentru realizarea creanțelor aparținând instituțiilor de utilitate publică.

CAPITOLUL V.

Urmărirea imobiliară.

Art. 106. — Vânzarea imobilelor de orice natură ale debitorului sau ale garantului se face prin mijlocirea tribunalului locului unde se află situat imobilul; iar în teritoriile unde ființează instituția cărților funduare, prin mijlocirea instanțelor de cărți funduare competente, în urma cererii administrației de încasări și plăți.

Art. 107. — Nu se va putea păși la urmărirea imobiliară decât numai dacă s'au îndeplinit toate condițiunile și formalitățile premergătoare sechestrului din urmărirea mobilă.

Art. 108. — Odată cu cererea de scoatere în vânzare, administrația de încasări și plăți va înainta instanței și dosarul urmăririi care va cuprinde somația de plată, precum și un proces-verbal de situație a imobilului urmărit.

Procesul-verbal de situație va cuprinde comuna, strada și numărul în care se află imobilul și, pe cât posibil, întinderea terenului, vecinătățile acestuia, suprafața construcțiilor, o descriere sumară a acestora, precum și prețul dela care urmează să înceapă licitația.

Art. 109. — Instanța va ordona de îndată scoaterea în vânzare a imobilului urmărit.

Jurnalul de scoatere în vânzare va arăta prețul dela care urmează a începe licitația și va fixa termenul de vânzare, care nu va putea fi mai lung de 45 zile.

Jurnalul de scoatere în vânzare se va transcrie din oficiu în registrul special de transcriptiuni imobiliare potrivit legilor locale și în aceeași zi în care s'a dat jurnalul.

Transcrierea jurnalului va avea același efect ca și transcrierea comandamentului în dreptul comun.

Art. 110. — După trei zile dela transcrierea jurnalului de scoatere în vânzare, președintele tribunalului sau judecătorul competent, potrivit legilor locale, va ordona, din oficiu, să se procedeze la întocmirea tabloului de sarcini a imobilului urmărit, precum și la emiterea publicațiilor de vânzare, afișarea și publicarea acestora.

Extras de pe publicația de vânzare se va publica în Monitorul Oficial cu 30 zile înaintea primului termen de vânzare și 5 zile înaintea termenelor următoare.

Art. 111. — Administratorul de încasări și plăți, special autorizat de Administrația Centrală a Ministerului de Finanțe, va putea cere ca adjudecarea să se facă asupra Statului, însă numai până la concurența datoriei cheltuielilor de urmărire și majorărilor, dacă la trei termene anterioare vânzarea s'a amânat pentru lipsă de concurenți sau prețul oferit fiind insuficient.

Art. 112. — Debitorul urmărit nu poate face nici o opunere la prețul indicat de fisc, dela care urmează să înceapă licitația.

Art. 113. — Supralicităția se va ține chiar dacă fiscal nu va fi prezent în instanță.

Art. 114. — În contestațiile împotriva urmărilor făcute pentru suma datorată altor instituții sau autorități, decât Ministerul de Finanțe, instanța va cita din oficiu instituția sau autoritatea respectivă. Ministerul de Finanțe putând cere scoaterea sa din cauză.

Art. 115. — Urmărirea fiscală nu se poate conecta cu nicio altă urmărire.

Art. 116. — Toate dispozițiile legilor de procedură civilă și de execuție silită, în privința licitațiilor și adjudecării imobilului, a efectelor urmăririi și a judecării recursului în casație, a împărțirii prețului, a termenului de introducerea și judecarea contestațiilor de orice natură, inclusiv acelea asupra fondului drepturilor, sunt aplicabile și urmărilor imobiliare făcute în temeiul legii de față, dacă ele nu sunt contrarii dispozițiilor de mai sus.

Art. 117. — Toate actele făcute de debitor sau terți, în dosarul urmăririi, se vor timbra ca și actele similare în urmărirea de drept comun.

Art. 118. — Fiscal se va cita prin Administrația financiară de încasări și plăți, iar în Capitală prin Contenciosul Ministerului de Finanțe.

Art. 119. — Dispozițiile art. 34 și 35 se aplică și la vânzările imobiliare, prevăzute în capitolul de față.

CAPITOLUL VI.

Contestația la urmărirea mobilă.

Art. 120. — Debitorii și toți acei interesați vor putea face contestație împotriva procesului-verbal de sechestr, a procesului-verbal de poprire, a procesului-verbal de urmărire generală de venituri și a procesului-verbal de instituirea administratorului sechestr.

Pentru debitorii termenul de contestație este de 15 zile dela comunicarea procesului-verbal.

Pentru terți termenul de contestație este până cu o zi înainte de vânzare.

Contestația împotriva somației de plată nu este admisibilă.

Art. 121. — Contestațiile se îndreaptă la Judecătoriile de ocol respective în urmărirea până la Lei 5000 inclusiv și la tribunal, în cuprinsul circumscripției căreia se află percepția prin care se face urmărirea, pentru celelalte urmări.

Judecătoria și tribunalul judecă în primă și ultimă instanță.

Art. 122. — Contestația va cuprinde, sub pedeapsă de nulitate:

- a) Numele și pronumele contestatorului;
- b) Alegerea de domiciliu în localitatea de reședință a tribunalului sau a judecătoriei;
- c) Arătarea actului de urmărire atacat, care se va alătura în copie;
- d) Arătarea motivelor de contestație;
- e) Mijloacele și probele care se invoacă în susținerea contestației;
- f) Dacă contestatorul se servește de acte, acestea vor fi anexate în copie, certificată de parte, la petiția de contestație;
- g) Dacă contestatorul este terț, se va arăta și numele, pronumele și domiciliul debitorului.

Art. 123. — Debitorii contestatori sunt obligați, sub pedeapsa de nulitatea contestației, chiar în cazul când se contestă titlul pe baza căruia se face urmărirea, să consemneze suma pentru care sunt urmăriți atunci când urmărirea se face pentru impozite și taxe

de orice fel, cu adționalele lor, prestațiuni periodice, rate contractuale sau pe bază de hotăriri judecătorești rămase definitive.

Pentru toate celelalte urmări, debitorii vor consemna 10 la sută din suma urmărită, sub aceeași sancțiune.

Instanțele judecătorești vor putea acorda suspendarea executării, după verificarea consemnărilor prevăzute mai sus, dar numai cu citarea părților.

Chitanța care constată consemnarea, va fi depusă la instanță odată cu contestația sau înăuntrul termenului de contestație.

Terții contestatori sunt obligați să consemneze suma pentru care se face urmărirea, numai dacă domiciliază împreună cu debitorul urmărit.

Debitorii și terții contestatori urmăriți pentru o sumă până la 5000 Lei, sau când urmărirea se face pentru impozite înscrise în roluri cu un debit anual de 5000 Lei, sau mai puțin, nu sunt obligați la consemnare.

Debitorii care atacă numai numirea administratorului girant, a sechestrului sau a mandatarului de încasare, ori atacă actele de administrației făcute de aceștia, sau cer reducerea retribuțiilor lor, precum și acei cari fac contestație pe motivul că li s'au sechestrat obiecte ce nu puteau fi urmărite, conform art. 91, sunt dispensați de consemnarea sumei pentru care sunt urmăriți.

Art. 124. — Toate sumele de mai sus se pot consemna și în efecte publice la cursul zilei.

Dacă cursul efectelor scade cu mai mult de 10 la sută la cererea Statului, partea va fi obligată să completeze diferența, sub sancțiunea decăderii din drepturile de contestație.

Art. 125. — Dacă contestația va fi definitiv respinsă, anulată sau retrasă, sumele de bani consemnate potrivit dispozițiilor de mai sus, se vor face venit la Stat, în acoperirea debitului care a prilejuit urmărirea atacată cu contestație.

Recipisele de consemnare se vor trimite din oficiu percepției respective, sub sancțiune disciplinară contra greșierului vinovat.

Recipisele de consemnarea titlurilor se vor trimite percepțiilor respective, pentru a le vinde la Bursă și a face sumele astfel realizate, venit la Stat.

Eliberarea recipisei nu va putea fi împiedecată, decât numai dacă instanța va suspenda efectele hotărârii, pe baza și în condițiunile art. 71 din legea de organizare a Inaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 126. — Copie de pe cererea de contestație și actele depuse, se vor comunica intimatului în termen util.

În contestațiile contra urmărilor făcute pentru sume datorate altor autorități sau instituții decât Ministerul de Finanțe, instanța va cita din oficiu autoritatea sau instituția creditoare, fiscal fiind scos din cauză.

Art. 127. — Dacă din desbateri va rezulta necesitatea administrării de probe sau procurării de acte, care nu au fost arătate prin petiția de contestație sau depuse odată cu contestația, instanța va putea acorda un singur termen ca să se producă probe și acte noi, dacă va constata că contestatorul nu a fost în măsură să le propună sau să le depună prin chiar petiția de contestație.

Art. 128. — Dacă contestatorul nu se prezintă la termenul de judecată, contestația se va respinge fără a se mai intra în examinarea motivelor de contestație.

Art. 129. — Numai Inalta Curte de Conturi este competente a judeca cererile de prescripție. Ea va judeca potrivit legii sale organice.

Cererea de prescripție se judecă independent de contestația la urmărire.

Inalta Curte de Conturi va putea acorda suspendarea executării, pe baza unei cereri de prescripție, condițiunile art. 123 și 124, privind consemnarea garanției.

Art. 130. — Dacă în fața instanței investită cu judecarea contestației se invoacă și prescripția, alături de alte motive de contestație instanța va judeca contestația fără a intra în examinarea capătului de cerere privind prescripția pe care îl va respinge ca greșit introdus.

Art. 131. — În cazul când prin contestația introdusă împotriva urmăririi îndreptată pentru recuperarea diferențelor de taxe vamale la import sau export, se contestă justa aplicare a tarifului vamal, instanța va trimite dosarul Comisiei Centrale Vamale pentru judecată, suspendând judecarea procesului până ce se va pronunța Comisia Centrală Vamală, ale cărei concluziuni sunt obligatorii pentru instanțele judecătorești.

Art. 132. — Contestatorul care va voi să se înscrie în fals contra procesului-verbal, va fi obligat să arate prin însăși petiția de contestație, indicând totodată pe autorul falsului, în ce constă falsul, probele invocate, precum și numele, pronumele și domiciliul martorilor.

Judecătoria sau tribunalul vor examina cererea de înscriere în fals și dacă vor găsi că ea cuprinde suficiente indicii de seriozitate și că este concludentă, vor suspenda judecarea contestației până când instanța penală se va pronunța asupra cererii de înscriere în fals, trimițând întreg dosarul parchetului tribunalului.

Reclamația directă la instanțele penale e oricând admisibilă, dar fără suspendarea judecării contestației.

Art. 133. — Sentințele tribunalului și cărțile de judecată ale judecătoriei sunt fără drept de opoziție, dar cu drept de recurs.

Termenul de recurs este de 30 zile dela comunicarea hotărârii dată asupra contestației.

Recursul împotriva cărților de judecată ale judecătoriilor se judecă de tribunal, iar cel împotriva sentințelor tribunalului se judecă la Curtea de Apel.

Recursul se declară la instanța care a judecat contestația.

Statul poate declara recurs fie la instanța care a judecat contestația, fie direct la instanța de casare.

În caz de casare, instanța de recurs judecă contestația și în fond.

Art. 134. — Dispozițiunile art. 32—36 se aplică și la judecarea contestațiilor prevăzute în capitolul de față.

TITLUL IV.

Dispozițiuni speciale.

CAPITOLUL I.

Privilegii. Prescripție. Executare contra Statului.

Art. 135. — Creanțele Statului, ținuturilor, județelor, comunelor și a tuturor autorităților și instituțiilor publice, provenite din impozite, cu adționalele de orice natură, majorări, taxe și amenzi, au privilegiu asupra întregii averi mobile și imobile a debitorului, după prevederile de mai jos.

În privința imobilelor, privilegiul se limitează numai la impozite, adționale și majorări datorate pe ultimii cinci ani, socotiți dela 1 Aprilie care urmează după data impunerii și sub condiția expresă ca impozitele să poarte asupra imobilului urmărit, fără a fi nevoie ca pentru aceasta să se îndeplinească formalitatea inscripției.

După expirarea termenului de 5 ani privilegiul se conservă prin inscripție ipotecară.

Pentru toate celelalte impozite, taxe și amenzi, precum și orice alte creanțe cu accesorii, privilegiul are rangul inscripției, iar în cazul când nu s'a luat inscripție, privilegiul trece înaintea oricărui creditor chirografar.

În privința mobilelor, privilegiul trece în toate cazurile înaintea oricărui creditor privilegiat, cu respectarea privilegiilor speciale.

În caz de concurență, între autoritățile de mai sus, ordinea de preferință este Statul, autoritățile și instituțiile publice de Stat, ținutul, județul, comuna și autoritățile și instituțiile publice, județene și comunale.

Art. 136. — Impozitul succesoral, cu dobânda prevăzută de legea timbrului, are privilegiul pentru totalitatea sa asupra tuturor imobilelor succesiunii, fără a fi nevoie ca pentru aceasta să se îndeplinească formalitatea inscripției.

Privilegiul începe să se curgă dela data deschiderii succesiunii și durează cinci ani dela data deciziei Ministerului de Finanțe, prin care se aprobă procesul-verbal de impunere simplă sau cu contravenție.

În caz de partaj succesoral, privilegiul se poate restrânge cu aprobarea Ministerului de Finanțe, asupra fiecărui imobil din succesiune, în raport cu partea de succesiune a fiecărui moștenitor.

După expirarea termenului de 5 ani privilegiul se conservă prin inscripție ipotecară.

Art. 137. — Sumele datorate Statului, Administrațiilor comerciale, Caselor autonome, ținutului, județului, comunei și instituțiilor publice de orice fel și provenind din impozite, taxe și amenzi de orice fel, se prescriu după 5 ani dela ultimul act de urmărire, cu dată certă, sau în lipsă de urmărire dela înscrierea debitului în roluri.

Prescripția nu va putea fi invocată din oficiu.

Pentru contribuțiunile care nu au fost înscrise în roluri, termenul de prescripție începe dela data de când agenții însărcinați cu constatarea impozitelor au avut posibilitatea de a așeza și constata drepturile fiscului, sau dela descoperirea actelor care fuseseră încheiate în scop de a induce în eroare agenții însărcinați cu asemenea constatări.

Art. 138. — Averele mobilă și imobilă, precum și veniturile de orice natură ale Statului, autorităților și instituțiilor publice nu vor putea fi urmărite de nici un creditor, pentru niciun fel de creanță.

Creanțele contra Statului, autorităților și instituțiilor publice, se vor executa numai prin înscrierea în bugetul anului următor celui în care s'a făcut cererea, ținându-se seamă de vechimea creanței și de data cererii.

CAPITOLUL II.

Alte dispozițiuni.

Art. 139. — Statul este în drept de a lua orice măsuri de asigurare mobilă prin sechestre și preri și imobiliară prin inscripții ipotecare, pentru garantarea drepturilor sale, fără a fi îndatorat la con-

semnarea vreunei cauțiuni. Dacă nu are un titlu de creanță dintre acelea prevăzute de prezenta lege, toate aceste măsuri de asigurare nu se vor putea lua decât pe temeiul unei acțiuni în justiție, asupra fondului pretențiunilor sale.

Măsurile de asigurare mobilă și imobiliară se pot ataca cu contestație, potrivit legii de față.

Art. 140. — Orice măsuri de urmărire și asigurare luate de fisc, se vor menține sub titlu numai de măsuri de asigurare, pe baza recursului declarat de fisc, chiar dacă instanța de fond a respins pretențiunile acestuia, formulate pe cale de urmărire, proces-verbal de infracțiune, sau pe acțiune directă.

Art. 141. — Fiscul este în drept ca, pentru neplata impozitului comercial și industrial și cifra de afaceri, împreună cu majorări și amenzi, dacă e cazul, să ceară tribunalului declararea în stare de faliment a debitorului său.

Nicio cerere de declarare în stare de faliment nu se va putea intenta decât cu autorizarea Administrației centrale a Ministerului de Finanțe și numai pentru impozite datorate cu cel puțin șase luni în urmă.

Art. 142. — Fiscul este în drept a exercita calea revizuirii prevăzută de art. 288—292 codul de procedură civilă, atât împotriva hotărârii definitive a instanței de fond, cât și împotriva hotărârii de fond dată de instanța investită cu judecarea recursului, după casare, prin evocarea fondului, chiar dacă atât recursul, cât și fondul s'au judecat prin o singură hotărâre.

Art. 143. — Casele publice vor refuza plata oricăror sume de bani datorate, dacă beneficiarul nu va face dovada achitării la zi a impozitelor din contribuții directe, adiționale de orice natură și majorări.

Dacă încasarea se face în baza unui act de cesiune, dovada plății impozitelor va fi pretinsă atât cedentului, cât și cesionarului.

Art. 144. — În cazul cesiunii unei întreprinderi, cesionarul este solidar răspunzător cu cedentul pentru debitul acestuia provenit din impozitele comerciale și industriale și cifra de afaceri, datorate pe ultimele 6 luni, până la concurența valorii reale a întreprinderii cesionate.

Răspunderea cesionarului încetează dacă fiscul nu a întreprins niciun act de urmărire cu dată certă în termen de 3 luni dela data când a fost pus în situația de a lua cunoștința de cesiune.

Art. 145. — Instanța de urmărire va comunica fiscului, din oficiu, depunerea prețului adjudecării unui imobil, arătând dacă prețul s'a depus în numerar sau creanță.

Această comunicare se va face în orice vânzare imobiliară cerută de particulari prin licitație publică silită sau voluntară.

Comunicarea se va face administrației de încasări și plăți în circumscripția căreia se află imobilul vândut, iar pentru imobilele din Capitală comunicarea se va face contenciosului Ministrului de Finanțe.

Fiscul va avea dreptul să facă opoziție la depunerea prețului, în termen de opt zile dela comunicare.

Cu această ocazie fiscul va putea cere înscrierea sa ca creditor privilegiat, sau chirografar, după natura creanței, chiar dacă creanța sa nu a figurat pe tabloul de ordine al creditorilor și chiar dacă fiscul nu a fost citat în licitația publică.

Pentru nerespectarea obligațiunii impusă prin alin. I de mai sus, fiscul va putea ataca cu recurs ordonanța de adjudecare,

Art. 146. — Ori de câte ori prețul adjudecării unui imobil în vânzările silită sau voluntară se va depune în creanță, acest preț se va imputa din punct de vedere fiscal, în primul rând asupra dobânzilor.

Instanțele judecătorești nu vor putea elibera ordonanța de adjudecare, decât numai după ce adjudecatorul va face dovada plății la zi a impozitului mobilă datorat asupra dobânzilor, în contul cărora s'a făcut imputarea prețului.

Dacă însă prețul adjudecării va fi inferior capitalului datorat, iar adjudecatorul va declara în fața instanței de executare că renunță definitiv la urmărirea dobânzilor, impozitul mobilă nu va fi datorat.

Art. 147. — Nicio firmă comercială nu va putea fi radiată decât numai dacă se face dovada achitării la zi a tuturor debitelor provenite din impozite, taxe și amenzi, de orice natură.

Art. 148. — Nu sunt opozabile autorităților și instituțiilor publice, prevăzute la art. 54 al acestei legi, orice plăți sau cesiuni anticipate de arezi sau sau chirii pe un interval mai mare de un an, precum și orice vânzări de recolte sau fructe prinse de rădăcini, sau de orice vânzări de produse de orice fel al unei întreprinderi, efectuate pe un termen mai mare de o lună, chiar dacă nu s'a făcut niciun act de urmărire.

Art. 149. — Dispozițiunile art. 33, alin. d, din legea pentru organizarea Corpului de avocați publici, nu se aplică în stabilirea impozitelor pe baza legii contribuțiilor directe, singurele instanțe competente fiind acelea instituite de legea contribuțiilor directe. Se exceptează cazurile de infracțiune.

Art. 150. — Dispozițiunile art. 32—36 se aplică în toate procesele în care Ministerul de Finanțe este parte.

Art. 151. — Toate termenele prevăzute de această lege se socotesc pe zile libere.

Art. 152. — În cazul contrarietății de hotărâri pronunțate de instanțele de fond sau de instanțele de recurs, asupra aplicării vreunei dispozițiuni din prezenta lege, chestiunea în discuție va putea fi adusă în fața Inaltei Curți de Casație, Secțiuni Unite, care va fi sesizată de Parchetul General al Inaltei Curți, pentru a stabili unitate de interpretare a legii.

Decizia secțiunilor unite ale Inaltei Curți de Casație va avea putere obligatorie pentru instanțele judecătorești, timp de 5 ani dela pronunțarea ei.

Art. 153. — Se extinde pe întreg teritoriul țării aplicarea art. 1191 din codul civil român și 191 din codul de procedură civilă română, în procesele în care Ministerul de Finanțe este parte.

CAPITOLUL III.

Dispozițiuni finale și transitorii.

Art. 154. — Se abrogă orice dispoziție din alte legi, contrară dispozițiilor din prezenta lege.

Art. 155. — Contestațiile la urmărire, apelurile împotriva proceselor-verbale de infracțiune, precum și recursurile, în ambele aceste materii vor continua a se judeca de instanțele judecătorești ce se vor afla sesizate cu judecarea lor, la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de fond, după data intrării în vigoare a prezentei legi, în acele contestații și apeluri, care la data intrării în vigoare a prezentei legi se aflau pendinte

în fața instanțelor judecătorești, se vor judeca după cum urmează:

În materie de urmărire de tribunal, dacă suma urmărită este până la 5.000 Lei inclusiv, de Curtea de Apel, pentru toate celelalte cazuri.

În materie de infracțiune, de Curtea de Apel dacă condamnarea — impozit și amendă — este până la Lei 5.000.000 inclusiv; de Înalta Curte de Casație pentru toate celelalte cazuri.

Art. 156. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 Decembrie 1938.

Dat, în Sinaia la 17 Octombrie 1938.

CRONICA.

Emiterea obligațiilor de consolidare 4 $\frac{1}{2}$ % 1934 C. A. M. (Frunding). Pentru regularizarea jumătății neplătită din cupoanele Imprumutului de stabilizare foste scadente la 1/II. 1934 și ale împrumutului de desvoltare, scadente la 1/X 1933, se vor emite obligațiuni de consolidare 4 $\frac{1}{2}$ % 1934.

Deocamdată se va face preschimbarea numai pentru obligațiunile emise în România.

Preschimbarea se face la Banca Românească și Banca de Credit Român.

Suspendarea dresării proceselor-verbale de contravenție. Ca urmare la intervenția Camerei de Industrie și Comerț din București, Ministerul de Finanțe a dispus ca până la data de 1 Decembrie a. c. să nu se dreseze procese-verbale de contravenție pentru impozitele datorate și neplătite, aflate cu ocazia verificărilor.

Aceste verificări, ca urmare la ordinul Ministerului de Finanțe, vor fi făcute fără vexațiuni și fără stângeniri pentru întreprinderi.

Judecarea proceselor derivând din legea agrară, se vor accelera prin înființarea pe lângă Tribunale și Curtea de Casație, instanțe sau secții cari vor urgenta judecarea proceselor, pentru a se putea însfârșit definitivă reforma agrară.

Peștele. În 1937 pescăriile statului au produs 24 milioane kgr. pește. Producția aceasta față de media pe cei trei ani din urmă (1934—5—6) reprezintă un spor de 5 $\frac{1}{2}$ mil. kgr.

În primele șase luni din 1938 producția întrece iarăși pe cea corespunzătoare din 1937, cu aproape 1 $\frac{1}{2}$ mil. kgr. pește.

Apele exploatate de particulari, au produs în anul 1937 4 mil kgr. pește.

Codul comercial unificat intră în vigoare la 1 Mai 1939. În numerii viitori ai revistei noastre vom reveni cu amănunte, în special referitor la părțile cari privesc comerțul bancar.

„Șercăiana“, institut de credit și economii, s. a., Șercaia.

Publicațiune.

Publicăm concurs pentru ocuparea unui post de practicant sau funcționar începător — absolvent cel puțin a unei școli superioare de comerț. Numai persoane destoinice. Oferte însoțite de acte, se vor trimite până la 30 Noembrie a. c.

Banca Șercăiana s. a., Șercaia.

„CETATEA“, Bancă economică comercială, S. A.

Rupea județul Târnava-Mare.

CONVOACARE.

Domnii acționari ai Institutului „Cetatea“ Bancă economică comercială, S. A. Rupea, prin prezenta sunt invitați ca în conformitate cu §§-ii 20 din statute să ia parte la a **XXVIII-a adunare generală ordinară**, care se va ține în ziua de *Duminică, 4 Decembrie 1938, la ora 3 d. m.*, în Rupea în loca'l băneii, iar în conformitate cu §§-ii 9 și 77 din statute, domnii acționari sunt invitați a lua parte la **adunarea generală extraordinară**, care se va ține în aceeași zi și în acelaș loc la orele 5 d. m. În cazul când nu s'ar aduna numărul necesar de acționari pentru a aduce deciziuni valide, adunările se vor ține în aceeași ordine de zi pentru fiecare, la data de 11 Decembrie aceeași oră, putând aduce deciziuni valide fără considerare la numărul celor prezenți.

Ordinea de zi a adunării generale ordinare: 1. Deschiderea adunării și constituirea biroului; 2. Raportul Consiliului de administrație și al Comisiei de Censori asupra anului de gestiune expirat 1937. Stabilirea bilanțului și acordarea descărcării organelor de conducere ale societății; 3. Deciderea asupra pierderii de Lei 37.158; 4. Eventuale propuneri.

Ordinea de zi a adunării generale extraordinare: 1. Constituția biroului și deschiderea adunării generale; 2. Raportul Consiliului de administrație asupra propunerilor făcute de adunarea generală deponenților și creditorilor pentru reducerea creanțelor la 10% și în conformitate cu dispozițiile decretului lege No 2525 din 14 Iunie 1937 publicată în Mon. Of. No. 137, din 17 Iunie 1937, precum și asupra rezultatelor tratativelor cu Comisia Portofoliului asupra acordării adeziunii Băneii Naționale și a Comisiei Portofoliului pentru aranjamentul cu creditorii propus și de adunarea generală din 17 Iunie 1937; 3. Propunerea Consiliului de administrație și al Comisiei de Censori pentru deciderea asupra uneia din următoarele propuneri: a) Dizolvarea societății; b) Transformarea băneii în societate cooperativă de credit; c) Transformarea băneii în societate pentru industrie și comerț. 4. Amăsurat uneia din deciziunile de mai sus: numirea eventualilor lichidatori, sau 5. Reducerea capitalului social și modificarea statutelor și 6. Alegerea Consiliului de Administrație și al Comisiei de Censori sau 7. Prezentarea bilanțului de lichidare sau transferare încheiat la 30 Noembrie 1938; 8. Eventuale propuneri.

Rupea, la 20 Noembrie 1938.

Consiliul de Administrație.

Comisia de Censori.

Bilanț general, încheiat la 31 Decembrie 1937.

Activa. Cassa Lei 2.819.—; Depozite la băneii Lei 90.210.—; Efecte reescontate la Banca Națională a României Lei 22.127.092.—; Debitori în conv. Lei 6.260.085.—; Efecte publice Lei 40.006.—; Proprietăți rurale Lei 3.654.089.—; Mobiliar și instalațiuni Lei 110.000.—; Debitori Lei 433.810.—; Cauțiuni statutare Lei 130.000.—; Pierdere în anul 1937 Lei 37.158.—; Total Lei 32.885.269.—.

Pasiva. Capital social Lei 4.000.000.—; Fond de rezervă statutar Lei 500.000.—; Fond de rezervă special Lei 1.360.227.—; Angajamente la Banca Națională a României Lei 22.127.092.—; Depuneri pe livret Lei 4.218.331.—; Dep. în cont curent Lei 230.935.—; Pro diverși Lei 318.684.—; Deponenți de cauțiuni statutare Lei 130.000.—; Total Lei 32.885.269.—.

Contul Pierdere și Profit la 31 Decembrie 1937.

Debit. Salarii și accesorii Lei 49.800.—; Spese generale Lei 32.646.—; Impozite Lei 114.270.—; Total Lei 196.716.—.

Credit. Dobânzi Lei 16.822.—; Denite dela imobile Lei 137.368.—; Venite dela efecte Lei 183.—; Provizțiuni comisoane Lei 5.185.—; Pierdere Lei 37.158.—; Total 196.716.—.

Consiliul de Administrație.